

Ἔτος Γ'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

Ἄριθ. 154

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τμη ἐτησίας συνδρομῆς προπληρωτίας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.

Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐστὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰανουαρίου 1882.

Ἡ ἘΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἐτοιχοκολλήθησαν τρία προγράμματα, ἐν εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάππου, ἐν εἰς τὸ κἀφνεῖον τοῦ Σταδίου καὶ ἐν εἰς τὰς Μπαράκας τοῦ Πειραιῶς, ἀγγέλλοντα τὴν χαρμύσσονον τελετὴν. Τὰ εἶσι ἀπόλητα λείψανα τῆς ταλαιπωρημένης γενεῆς τῶν ἡμιόνων παρατάσσονται εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ὑπέκοντα καὶ εἰς αὐτὴν τὴν θυσίαν, χάρις τοῦ συγγενικοῦ αὐτῶν φίλτρου πρὸς τοὺς βουλευτάς. Τέσσαρα τάγματα στρατιῶν ἔειχον ἀξιωματικῶν καὶ τριῶν στρατιωτῶν ἕκαστον, παρατάσσονται ἐν γραμμῇ ἀπὸ τῶν Βασιλικῶν Σταύλων μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ Βουλευτηρίου. Ἐπειδὴ δὲ δὴν ἄρροῦσιν, ἐκλήθησαν καὶ οἱ Εὐέλπιδες καὶ οἱ παῖδες τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζηκώστα.

Ἀπὸ τῆς δεκάτης μετὰ μεσημβρίαν τῆς προηγουμένης ἡμέρας, ἡ αἴθουσα τοῦ Βουλευτηρίου ἀρχίζει νὰ πληροῦται ὑπὸ γυναικῶν, οἱ διάδρομοι ὑπὸ γυναικῶν, τὰ θεωρεῖα πάντα ὑπὸ γυναικῶν, ἔξω οἱ δρόμοι ὑπὸ γυναικῶν, οἱ ἐξῶσται καὶ τὰ παράθυρα ὑπὸ γυναικῶν. Εἰς τὸν ῥίπτοντα τὸ πρῶτον βλέμμα ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου ἐπέρχεται ἀμέσως ἡ ἰδέα, ὅτι οἱ κύριοι βουλευταὶ ἐνεδύθησαν ἐπίτηδες γυναικεῖα, θέλοντες διὰ τοῦ μεταμφισμοῦ τούτου νὰ τμήσωσι τὴν Ἀπόκρω, ἧς ἡ ἔναρξις συμπίπτει μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Βουλῆς, καὶ ζητεῖ τότε περιέργως νὰ διακρίνη μεταξὺ τοῦ πλήθους τί τοιαῦτα ἔκαμνεν ὁ Κομμουνιστὴς, καὶ πῶς πηγαίνον τὰ ρουστάνια εἰς τὸν Τρικούτην καὶ τὸ σινιὸν εἰς τὸν Δηληγιάννην. Ἡ αἴθουσα εἶνε προσητὴ εἰς πάντας μετὰ τὰς γε-

ναῖκας εἰσέρχονται παιδία μετὰ τὰς παραμάνας των, φοιτῆται, ἱερεῖς, καθηγηταί, δημοσιογράφοι, ὀδοντοίατροι, νεκροφάται, ἀμαξηλάται καὶ τέλος πάντων καὶ μερικοὶ βουλευταί. Οὐδὲν κενὸν ἐν τῇ αἰθούσῃ πλέον, εἰμὴ ἡ καρδιά τοῦ κ. Δηληγιάννη καὶ τὰ κρανία τινῶν ἀξιοτίμων βουλευτῶν.

Περιμένομεν νὰ ἴδωμεν κατὰ φυσικὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προεδρείου τὴν κυρίαν Λιζιῆ, ἢ τὴν κυρίαν Ὀβραὶ ὄραξ ἀπεναντίας δὲ κ. Καλλιφρονᾶς, ὅστις, καθὼς μετὰ διαβεβαίωσιν ἐκοιμήθη ἀπὸ τῆς προτεραίας ἐπὶ τοῦ προεδρείου, ἐκ φόβου μὴ εὖρη τὴν πρῶταν ἐπ' αὐτοῦ τὴν σκιάν τοῦ Νικολέτου Ἰακωβάτου. Γίνονται Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες μεταξὺ τῶν νεωτέρων περὶ τῆς γραμματείας. Ἐρωτᾶται δὲ κ. Καλλιγᾶς ἀνδέχεται ὡς ὁ μικρότερος τὸ ἀνάστημα καὶ ὁ ζωηρότερος. Ὁ Τρικούτης καὶ ὁ Λομβάρδος τὸν κρατοῦν ἀπὸ τὴν μέσῃν διὰ νὰ μὴ δεχθῆ. Ὁ Κώστας Κομμουνιστὴς δηλολογεῖ, ὅτι εἶνε ὑπὸ κηδεμονίαν. Ὁ Σταμούλης διατείνεται μετριοφρόνως, ὅτι ἐμεγάλωσε. Προσέρχονται ἐν τούτοις μερικοὶ περίξ τοῦ προέδρου, ὅστις ἐξετάζει αὐτοὺς εἰς τοὺς ὀδόντας διὰ νὰ διαγνώσῃ τὴν ἡλικίαν. Ὁ Στεφανίδης προτείνει νὰ πηδήσουν διὰ νὰ γνωσθῆ ποῖος εἶνε ὁ ῥωμαλεώτερος καὶ ἐπομένως ὁ νεώτερος. Μερικοὶ αὐτῶν ἐπιδεικνύουν τὸ ἀπολυτῆριον τοῦ σχολαρχεῖου καὶ ἄλλοι τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐμβολιασμοῦ των. Ἐκλέγονται τέλος τέσσαρες, ἀφῶ διεβεβαίωσαν τὸν κ. Πρόεδρον, ὅτι εἶνε τόσοσ νεός, ὥστε διαπράττουν εἰσέτι ἀταξίας.

Ἡ αἰτία τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ τούτου φαινομένου εἶνε ἡ παρουσία πλήθους βασιδοφόρων, οἵτινες πάντες προσέρχονται

και κάθονται εις τὰ θρανία τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐγγὺς τοῦ ἐρέδου αὐτοῦ ἡ σκιάδης μορφή τοῦ κ. Καραπάνου φαίνεται σχεδὸν λευκή, καὶ ἡ ἀθήα μορφή τοῦ κ. Σταμούλη ἀποκτᾷ χειρουργικὴν ἀγνότητα. Ὁ Λομβάρδος τρίβει τὴν μύτην του, διότι θεωρεῖ τὸ πρᾶγμα ὡς κακὸν οἰωνόν· ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης τῷ ψιθυρίζει χαίρων. — Ἐπесен ἐπ' ἐμὲ ὁ κληρὸς! Ὁ κ. Κουμουνοῦρος ζηλεύων, καλεῖ ἕνα κλητῆρα καὶ τὸν στέλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ νὰ τῷ φέρῃ τοὺς εἰκοσι νεοκατασκευασθέντας ἐπισκόπους· ἀλλ' ὁ κλητῆρ ἐπιστρέφει λέγων, ὅτι εἶνε ἀκόμη ἀψητοί. Ὁ Ῥικᾶκης διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Γλυκύτατον, φορεῖ τὸν σκουφὸν του, καὶ μὲ τὰ γένειά του φαίνεται καὶ αὐτὸς σωστὸς κληρικὸς, ὡς εἰς τῶν ἡγουμένων... τῆς συμπολιτεύσεως.

* *

Τὰ ἐξέχοντα ἐν τῇ Βουλῇ

Ἐκ τῶν διπλῶν—Οἱ δύο Τούρκοι, αἱ δύο μύται τοῦ κ. Λομβάρδου καὶ τοῦ κ. Κασσιμάτη, τὰ δύο ἔμματουάγια τοῦ κ. Ἀθ. Πετμεζᾶ, οἱ δύο μύστακες τοῦ κ. Στεφανίδου, τὰ δύο αὐτία τοῦ κ. Μπούμπουλη.

Ἐκ τῶν μονῶν—Τὸ φράκον τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου τὸ πρεσβύτατον πάντων τῶν πραγμάτων τῆς αἰθούσης, ὁ λαϊμοδέτης τοῦ κ. Σταμούλη, προαχθεὶς ἀπὸ τῆς ἐφοθήκης τοῦ μαγειρείου μέχρι τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων τῆς ἐπιμοταξίας, τὸ φέσιον τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου, φαινόμενον ὡς κέκκινος σκουφὸς Ἰακωβίνου καὶ ἀντιπροσωπεῖον τὸ ἱστορικὸν πρόγραμμα τῶν δεκτῶ, καὶ τὸ καλτὸ τοῦ κ. Καραπάνου κατασκευασμένον ἐκ τριχῶν πεσόντων ἐκ τοῦ σώματος τῶν Ἀρτινῶν.

Ἐκ τῶν μαστοφόρων διεκρίνετο ὁ κ. Σ....., ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπόγονος τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τοῦ Παπουλάκου.

Ἐκ τῶν ἀμφιβίων ὁ κ. Α.....

Ἐκ τῶν ὀρνέων ὁ κ. Σιβιτανίδης.

* *

Ἀφανῆ ἐν τῇ Βουλῇ, ἀλλὰ νοερῶς παριστάμενα ἦσαν τὸ σκέπασμα τοῦ ταμείου Θεβῶν, τὰ ἔγγραφα τοῦ Τομαροπούλου, ἡ σκιά τοῦ Φιλήμονος φέροντος τὸ κράνος, καὶ ἡ τοῦ Ἀρ. Οἰκονόμου φέροντος χιτῶνα μὲ τὰς λέξεις καθαρὰ ἀντιπολιτευσίς, ἡ σκιά τοῦ Καραπαύλου, στενάζουσα, μεταξὺ τῶν ἐδαλίων τῶν ὑπουργῶν, τὸ φυλλάδιον τοῦ Στεφ. Ξένου, ἡ βράκα τοῦ Τσουτσουνάτου, καὶ αἱ ψυχαι τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων κτηνῶν τοῦ πυροβολικοῦ.

* *

Δύο μικραὶ πονηρίαι τοῦ Κουμουνοῦρου.

Ὁ ἀγιασμὸς τῆ παραγγελία αὐτοῦ ἐγένετο κρυφίως δι' ὕδατος Βρωμολίμνης, ὅπως ἡ θαυματουργὸς ἐπήρεια αὐτοῦ ἀποδώσῃ τὰ πονηρὰ πνεύματα. Ὁ Τρικούπης μετὰ τοῦ Καλλιγᾶ καὶ τοῦ Ῥάλλη αἰσθανόμενοι κλισμοδὸς καὶ ὑποπτευθέντες μετέβησαν ἀμέσως μετὰ τὴν συνεδρίαν εἰς τὰ λουτρά τῆς Στέλλας, ἵνα μὴ μιλανθῶσιν ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πᾶ-

σχα. Ὁ κ. Σιβιτανίδης ἀπειναγίας πρακτικώτερος ζητεῖ νὰ φάγῃ καὶ τὴν Ἀπόκρεω καὶ τὴν σαρακοστήν καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνον δέχεται κατὰσθηθῆναι ἄγιασμένον, ἀλλὰ καὶ ἐπλώνει ἐπὶ τῶν γονάτων του ἐν φύλλον Τηλεγράφου διὰ νὰ δεχθῆ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον. Καὶ τῷ ὄντι τὸ θαῦμα γίνεται, διότι τὴν ἐπιούσαν ὁ Τηλεγράφος φαίνεται ζωντανὸς καὶ φορτωμένος μὲ κατασχετήρια.

Ἄλλο. Ὁ ὄρκος νομίζουσι οἱ βουλευταὶ, ὅτι γίνεται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου· ἀλλ' ὁ Κουμουνοῦρος ἀντικατέστη ἐπιδειξίως τούτο δι' ἐνὸς ἀντιτύπου τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Ῥοντήρη, περὶ τοῦ κατὰ Σύνταγμα πολυτεύσεως.

Ὁ Ζηνόπουλος καὶ ὁ Βαλαβάνης ψιθυρίζουσι κατὰ τὸν ἀγιασμὸν τὴν εὐχὴν

«Σῶσον, Κύριε, τὸ ὕπουργεῖον καὶ εὐλόγησον τὴν πλειονοψηφίαν του, νίκας τῷ Κουμουνοῦρῳ κατὰ Τρικούπην δαρπρόμενος, καὶ τὴν σὴν φυλάττων μετὰ τοῦ Βελέντζα κυβέρνησιν».

* *

Ὁ ὄρκος διατυπῶνται ὡς ἐξῆς:

«Ὁρκίζομαι νὰ λάβω τὰς δύο χιλιάδας δραχμὰς ἐκ τοῦ ταμείου, νὰ κοιμηθῶ ἐπὶ τῶν ἀναπαυτικῶν θρανίων τῆς Βουλῆς, νὰ τελιώσω τὰς ὑποθέσεις μου μὲ τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον, καὶ νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου, πεπεισμένος ὅτι συνήργησα εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος.»

Οἱ δύο ὀθωμανοὶ ὀρκίζονται ὡς ἐξῆς:

«Ὁρκίζομαι νὰ τηρήσω πίστιν πρὸς τὸν Σουλτάνον, ὑπακοὴν εἰς τὸν Μέγαν αὐτοῦ Βεζύρην ἐν Ἀθήναις, νὰ φυλάττω τὰ θεσπίσματα τῆς Ἀστυνομίας, καθόσον συμβιβάζονται μὲ τὰς διατυπώσεις τῆς ἀγιωτάτης θρησκείας τοῦ Ἰσλάμ.»

* *

Ἦλθεν ἡ βασίλισσα μετὰ τῶν βασιλοπαιδῶν. Μετ' ὀλίγον ἀφικνεῖται ὁ βασιλεὺς, ὃν ἀναγγέλλει ὁ κλητῆρ τῆς Βουλῆς Μάνθος.

Ἀμέσως οἱ βουλευταὶ ἐγειρόμενοι τονίζουν τὸ ἐμβατήριον τοῦ Ροῦβ Βλάς, καὶ ἱστανταὶ ἀκροποδητεῖ. Ὁ βασιλεὺς ἀναβαίνει εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ παρεσκευασμένον θρόνον πηδηκτεῖ, καὶ ἀναγινώσκει ἀπνευστεῖ τὸν λόγον γεγραμμένον κουμουνοῦριστί, τὸν ὅποιον ἀκούουν τὰ ἀκροατήρια γρονθοκοπηστέ· μετὰ δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς φεύγει ἀθορυβητῆ.

* *

Ὅσοι ἔμεναν μετὰ ταῦτα θὰ ἤκουσαν καὶ τὸν ἐξῆς λόγον, ὃν ἀπήγγειλεν ὁ Γλυκύτατος Ἀλέκος Δημητρίου, καὶ τὸν ὅποιον ὑπεξήρσαμεν ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος.

Κύριοι βουλευταὶ!

«Μετὰ μεγάλης χαρᾶς βλέπω συνηγμένους περὶ ἐμὲ τὸν Παπαμιχαλόπουλον, τὸν Ζηνόπουλον, τὸν Τζάννην, τὸν Λάπαν καὶ τοὺς λοιποὺς φίλους μου. Χαίρω δὲ ἰδίως διότι ἐπε-

ΚΑΙ ΜΙΑ ΦΙΓΟΥΡΑ ΤΟΥ COTILLION ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ
— Madame la Pliopsiphie, γλυκύτατον ἢ τραχύτατον;
— Ἀργότερα, ἀργότερα!

κα τῆς ἀνατροπῆς τῶν μαθημάτων τῆς Γεωγραφίας μοι ἀπεστάλη καὶ ὁ κ. Σιθιτανίδης ἐκ Καλαμπάκας.

«Ἡ Κυβέρνησις Μου, ἔχουσα σκοπὸν νὰ κάμῃ πόλεμον ὠπλίσθη ὑπὲρ τῆς εἰρήνης» καὶ ἀφοῦ ἔκαμε τὴν παρασκευὴν τοῦ ἔθνους, ἔκρινε καλὸν νὰ κάμῃ καὶ τὸ Σάββατον καὶ ἀνεπαύθη.

«Ἰφίστανται ἐτι ἀληθῶς τινες δυσχέρειαι μετὰ τοῦ γειτονικοῦ κράτους, ἰδίᾳ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ταχυδρομικά, ἀλλὰ θέλει διορθωθῆ ταχέως ἡ ὑπόθεσις, ἐπειδὴ ἡ κυβέρνησις μου προτίθεται νὰ καταργήσῃ διὰ νόμου τὴν ἀλληλογραφίαν.

«Ἐπειδὴ παρουσιάσθησαν ἑκτακτοὶ περιστάσεις εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας, διὰ τοῦτο ἐφρόντισα καὶ ἐγὼ νὰ στείλω ἑκτακτὰ πρόσωπα, καὶ μετὰ τὸν Λυμπεράκη καὶ τὸν Ζηνόπουλον ἔχω ἐτοιμάσει καὶ τινὰς ἄλλους. Χαίρω, ὅτι τὰ διαταχθέντα μέτρα, πλὴν τινῶν φόνων, τινῶν ληστειῶν, τινῶν κλοπῶν καὶ τινῶν παραβιάσεων ἐφημερόθησαν ἐν πλήρει τάξει καὶ ἡσυχίᾳ.

«Κ' ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἔκρυθμος κατάστασις συντάραξε τὴν σύνταξιν τοῦ Τηλεγράφου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος, αἷτινες σκέπτονται νὰ σᾶς ὑποβάλλωσι τινὰ κύρια ἄρθρα ἐπὶ τούτου.

«Πρὸς θεραπείαν τῆς ἀνωμαλίας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν μου, συσκεφθεὶς μετὰ τοῦ κ. Σωτηροπούλου καὶ τῶν ἀμνηστευθέντων κατὰ τὰ μεθόρια ἐντίμων πωλητῶν, προτίθεται νὰ παρουσιάσῃ νομοσχεδία τινὰ, ὅπως σᾶς ἐλαφρώσῃ ἀπὸ τὰ περιττὰ βάρη . . . τὴν τσέπην σας.

«Τὴν συνδρομὴν τῆς βουλῆς ἀπεκδέχομαι καὶ ἐπὶ τινῶν ἄλλων ζητημάτων, εἰς τὰ ὅποια ἀνemiχθῆ ἡ Κυβέρνησις Μου, τοιαῦτα δὲ εἰσὶ τὰ ἀφορώντα τὸ ταμεῖον Θηβῶν, καὶ τοὺς καιμέδες, ἐκ τῆς εὐτυχοῦς διεξαγωγῆς τῶν ὁποίων, ἐξαρτᾶται ἡ εὐημερία τῆς χώρας.

»Δέομαι τοῦ Τρικοῦπη νὰ σᾶς φυλάξῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον σφύους εἰς τὴν θέσιν σας καὶ κηρύτσω τὴν ἔναρξιν τοῦ τριωδίου τῆς νέας τῶν Ἀπόκρεω περιόδου.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἐξ ὄλων τῶν βουλευτῶν τῆς Θεσσαλίας δύο εἶνε οἱ ὀφελιμότεροι, ὁ κ. Φρόνιμος καὶ ὁ κ. Μάνδαλος. Τὸν πρῶτον πρέπει νὰ παραλάβῃ ὁ κ. Τρικοῦπης διὰ νὰ κατευνάξῃ τὴν ὁρμὴν τοῦ κόμματός του, τὸν δεύτερον ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, διότι εἶνε καιρὸς νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ διὰ τὰ ταμεία.

* * *

Ὁ ἔξοχος πολιτευόμενος εἶπε πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς, ἡ ὄλοι ν' ἀποθάνητε ἢ νὰ ἐλευθερωθῶμεν. Καὶ οἱ Θεσσαλοὶ

ἀπῆντησαν ὄλοι ἡλευθερώθημεν, ἐξοχώτατε, ἀλλ' οὐδαὶς ἀπέθανε.

* * *

Ὁ κ. Φόρδ, πρεσβευτῆς τῆς Ἀγγλίας, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν, ὅτι πολλαὶ κυραὶ ἐφοβήθησαν ἄκρως ἐκ τοῦ τεραστίου ὕψους τοῦ παρ' αὐτῷ ἀκολουθοῦ, ἀπεφάσισεν ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐν ταῖς τελευταῖς παραλαμβάνῃ μεθ' ἑαυτοῦ μόνον τὸ ἡμισυ τοῦ ἀκολουθοῦ τούτου.

ΕΞΠΝΑΔΕΞ

Ἡ μικρὰ Λιλή διακόπτει τὴν μητέρα αὐτῆς, διηγουμένην περιστατικόν τι τῶν γάμων τῆς εἰς τινὰ φίλον.

— Μαμά, δὲν θὰ σὲ καλέσω εἰς τοὺς γάμους, ὅταν ὑπάνδρευθῶ.

Διατὶ, κυρία; τὴν ἐρωτᾷ ἡ μήτηρ.

— Διότι δὲν με ἐκάλεσες καὶ σὺ εἰς τοὺς ἰδικούς σου!

Ὁ δὲ μικρὸς Ἀλέκος διαταχθεὶς πρὸς τιμωρίαν νὰ μεταβῇ καὶ νὰ σταθῇ εἰς τὴν γωνίαν, ἀναφωνεῖ.

— Διατὶ νὰ μὴ κάμουν ταῖς κάμεραις στοργυλαῖς!

Εἰς κύριος ἐπιπλήττει τὸν ἄραβα αὐτοῦ ἐβενοπρόσωπον ὑπνρέτην διὰ πλημμελήματι.

— Ἐπρεπε νὰ ἐρυθριᾷς διὰ τὴν πράξιν σου!

Φίλε Ἀσμοδαῖε,

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὸ γατίδιόν μου ἔνεκα ὑπὲρ βαλλούσης κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εὐθυμίας καὶ ζωρότητος μοι ἔσχισε τὸ φύλλον τοῦ Ἀσμοδαίου. Ἐπειδὴ δὲ κριτῶσειρὰν τῶν φύλλων ἠθέλησα νὰ ἀναπληρώσω εὐθὺς τὸ σῆμα, μὴ ἐνθυμηθεὶς δ' ὅτι ἡ ἀντικατάστασις ἠδύνατο νὰ γείνη εἰς τὸ Γραφεῖον, ἐζήτησαν τοὺς συνήθεις ἐφημεριδοπώλας. Ἀλλὰ διὰ νὰ κατορθώσω τούτο ἔχασα μίαν δλόκληρον ὥραν καὶ διέτρεξα ὄλον τὸ ἀπὸ Κολωνακίου— ὅπου κοιτῶ— μέχρι τοῦ Ταχυδρομείου διάστημα. Διὰ νὰ μὴ ἀποζημιώσῃ ὁ Ἀσμοδαῖος δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ ἔπαθα, ἀς ὑψώσῃ φωνὴν ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως καὶ παρ' ἡμῖν τῶν γνωστῶν κομφῶν ἐκείνων κιοσκιῶν, ἔνθα δύνανται πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ νὰ πωλῶνται καὶ ἔνθα ἐν ἀνέσει θὰ δύναται πᾶς τις καθ' οἰανδήποτε τῆς ἐβδομάδος ἡμέραν καὶ καθ' οἰανδήποτε ὥραν νὰ εὕρισκῃ οἰονδήποτε φύλλον. Καιρὸς εἶναι νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τοῦτο ἐστὶ τοῦ ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ τὸ ταμῆριον, ἀφ' οὗ τόσα ἄλλα τοῦ ψευδοῦς εἰτήθησαν.

ΚΟΥΡΙΟΣ